

Transport, Insurance & Commercial Law

Cargofoor / Transfennica

De reikwijdte van de CMR

Michiel Spanjaart, Trains & Co

Journée Schadee, 4 april 2019

HR 15 april 1994, S&S 1994/72 (Cargofoor)

De CMR voorziet niet in een uitputtende regeling voor de aansprakelijkheid van de vervoerder. Art. 17 regelt uitsluitend de aansprakelijkheid van de vervoerder voor verlies van of schade aan door hem vervoerde zaken, alsmede voor vertraging in de aflevering. Aansprakelijkheid van de vervoerder voor andere dan de vervoerde zaken wordt niet door de CMR doch door het toepasselijke nationale recht beheerst.

Hof van Cassatie 23 januari 2014 (Tiense Suiker)

Uit deze artikelen (17/23/25, *ms*) volgt dat het CMR-verdrag slechts de aansprakelijkheid van de vervoerder regelt voor verlies of de beschadiging van de vervoerde goederen alsook voor de vertraging in de aflevering ervan. Het CMR-verdrag regelt niet de aansprakelijkheid van de vervoerder voor andere schade en meer bepaald niet voor de schade toegebracht aan andere dan de vervoerde zaken, die beheerst wordt door het toepasselijke nationale recht.

HR 18 dec. 2015, S&S 2016/37 (Transfennica)

De CMR voorziet niet in een uitputtende regeling van de aansprakelijkheid van de vervoerder. Art. 17 CMR regelt uitsluitend de aansprakelijkheid van de vervoerder voor verlies van of schade aan door hem vervoerde zaken, alsmede voor vertraging in de aflevering. Voor andere schade dan deze kan de vervoerder aansprakelijk zijn op grond van het toepasselijke nationale recht (vgl. met betrekking tot schade aan andere dan de vervoerde zaken HR 15 april 1994, ECLI:NL:HR:1994:ZC1333, NJ 1995/114 (Cargofoor)).

Artikel 1 lid 1 CMR

Dit Verdrag is van toepassing op iedere overeenkomst onder bezwarende titel voor het vervoer van goederen over de weg door middel van voertuigen, wanneer de plaats van inontvangstneming der goederen en de plaats bestemd voor de aflevering, zoals deze zijn aangegeven in de overeenkomst, gelegen zijn in twee verschillende landen, waarvan tenminste één een bij het Verdrag partij zijnde land is, ongeacht de woonplaats en de nationaliteit van partijen.

Artikel 17 lid 1 CMR

De vervoerder is aansprakelijk voor geheel of gedeeltelijk verlies en voor beschadiging van de goederen, welke ontstaan tussen het ogenblik van de inontvangstneming van de goederen en het ogenblik van de aflevering, alsmede voor vertraging in de aflevering.

Artikel 32 lid 1 CMR

De rechtsvorderingen, waartoe een aan dit Verdrag onderworpen vervoer aanleiding geeft, verjaren door verloop van een jaar. In geval van opzet of van schuld, welke volgens de wet van het gerecht, waarvoor de vordering aanhangig is, met opzet gelijkgesteld wordt, is de verjaringstermijn drie jaar (...).

HR 18 dec. 2009, NJ 2010, 481 (Fortis/Uni-Data)

Uit de (...) tekst van art. 32 CMR (...) moet worden afgeleid dat ook een vordering van de CMR-vervoerder voor recht te verklaren dat hij niet dan wel beperkt aansprakelijk is voor beschadiging of verlies van de lading onder de werkingssfeer van art. 32 CMR valt. Zulks is ook in overeenstemming met het doel en de strekking van de verjaringsregeling van art. 32 CMR, (...) en (...) bovendien in overeenstemming met de heersende opvatting in de rechtspraak en de literatuur, dat art. 32 CMR een ruime werkingssfeer heeft en ziet op alle vorderingen van bij een CMR-vervoerovereenkomst betrokken personen die met die overeenkomst voldoende samenhang vertonen.

HR 11 feb. 2000, NJ 2000, 420 (AXA/De Poorter)

Door (...) te oordelen dat de rechtsvordering tot vergoeding van de schade die bij de belading door De Poorter aan de tankauto is ontstaan er een is waartoe het vervoer aanleiding heeft gegeven, zodat aan De Poorter een beroep op de verjaring ingevolge art. 32 lid 1 toekomt, heeft het hof niet van een onjuiste rechtsopvatting blijk gegeven.

Sidhu v. British Airways [1997] 2 Lloyd's Rep. 76

The Convention does not purport to deal with all matters relating to contracts of international carriage by air. But in those areas with which it deals – and the liability of the carrier is one of them – the code is intended to be uniform and to be exclusive also of any resort to the rules of domestic law. (...) The domestic Courts are not free to provide a remedy according to their own law, because to do this would be to undermine the Convention. It would lead to the setting alongside the Convention of an entirely different set of rules which would distort the operation of the whole scheme.

Artikel 29 lid 1 CMR

De vervoerder heeft niet het recht om zich te beroepen op de bepalingen van dit hoofdstuk, die zijn aansprakelijkheid uitsluiten of beperken of die de bewijslast omkeren, indien de schade voortspruit uit zijn opzet of uit schuld zijnerzijds, welke volgens de wet van het gerecht, waar de vordering aanhangig is, met opzet gelijkgesteld wordt.

Cargofoor / Transfennica

De reikwijdte van de CMR

Dank voor uw aandacht!

Vragen?

